

Predikan Luk 14:15–24¹

¹⁵Nu utbrast en av dem som hade lyssnat [på Jesu ord] medan de åt *dess*a slutsatser till honom: "Lyckligt lottad vem som än kommer att få äta sig mätt på en måltid i Guds rike!"

¹⁶Men då besvarade Jesus honom:

"För en människa förberedde någon angenäm en stor festmåltid, och bjöd sedan in ett stort antal [människor]. ¹⁷Denne sände då ut sin slav när tiden var inne för festmåltiden, som då hade sagt till männen som hade kommit att äga en inbjudan: 'Kom! För nu är allt förberett!'"

¹⁸Men då började först en av dem tacka nej, och sedan följde resten.

Den förste gav svaret till slaven: 'Jag har nyss köpt ett gods, och det har precis dykt upp ett nödläge vilket jag behöver se till. Jag tillbakavisar dig. Begrip att jag nu behöver ursäkta mig!'

¹⁹Och en annan gav beskedet: 'Jag har just köpt fem spännen att spänna fast mina oxar med, och jag är precis på väg att testa dem. Jag tillbakabakavisar dig. Begrip att jag nu behöver ursäkta mig!'

²⁰Och en ytterligare gav svaret: 'Jag gifte mig precis med en kvinna, och på grund det har jag inte möjlighet att dyka upp.'

²¹Och när slaven kom tillbaka rapporterade denne genast deras svar till sin herre. Därefter blev herren provocerad till ilska och sa till sin slav: 'Gå genast ut i all hast till alla de som bor på stadens gator och gränder — de fattiga, de som blivit vanställda, de som inte kan se och de som tvingas halta sig fram. Tag sedan med dem in hit!'

²²Och sedan sade slaven till sin herre: 'Det har kommit att ske så som du har befallt, och ännu finns det plats.'

²³Och herren besvarade i överensstämmelse med slaven: 'Gå nu ut [till folket] på huvudvägarna samt skiljemurarna. *Tvinga* sedan [folket] att komma därifrån in hit för att till slut fylla mitt hus till brädden!'

²⁴Jag förklarar detta för er, eftersom ingen av männen som först hade kommit att få äga en inbjudan kommer att få smaka på min festmåltid."

Vi försöker fylla våra liv med ägodelar vilka vi tror att vi behöver, som gör att vi misslyckas att värna om många av dem som behöver oss. Vi försöker fylla våra liv med pengamässig säkerhet, på bekostnad av de som knappt har någon säkerhet alls. Vi försöker ta hand om oss själva, men orkar inte se till många av dem som behöver tas hand om.

Är det så här?

---

¹ Egen översättning.

Jag tror att Gud talar till oss ibland. Försöker visa oss något. Först kanske vi inte märker det, men Gud fortsätter ändå försöka få vår uppmärksamhet. Till slut kanske en hör Guds röst som vill ha ens uppmärksamhet, som säger ”hörru”. Men vem har tid att reagera på det, liksom? Så vi fortsätter gå vidare och göra våra viktiga saker. Och med mer bestämd röst kanske vi nästa gång hör Gud säga ”Hörru!”. Och nu börjar några av oss kanske bli lite irriterade, för vi har ju saker att göra. Vem har tid att stanna upp och lyssna? Men till slut kommer Guds röst igen och säger ”HÖRRU!” och knackar en på ens axel, och vi stannar till slut upp för att lyssna. Och Gud säger då: ”Yo..., kolla in det här kattklippet på Youtube”...

Ok, kanske inte riktigt så. Men jag menar, om budskapet i Lukas handlar om att vi ska ge vår tid och energi på något annat än oss själva för att vi ska få ta del av festmåltiden i Guds rike, så är åtminstone jag stundtals nog ganska körd. Någon kan få min biljett sen...

Men jag tror att frågan vi behöver fråga oss idag: vilka är inbjudna till Guds rike egentligen?

Gud knackade verkligen på min axel denna vecka. Det tror jag. Jag hade hoppats att sista gången för nu som jag predikar här, skulle få vara något lättsamt och trevligt. Såsom nåden, friden och Anden. Men Gud hade något annat att säga. Det började egentligen i början av veckan, med en artikel som dök upp på Facebookflödet från Dagen, om att 19% av de kristna i frikyrkan enligt en undersökning stöttar Sverigedemokraterna. Jag har fortfarande inte riktigt landat i det. 19 procent? Jag kunde knappt tro att det var möjligt, och kan det knappt fortfarande.

Det var heller inte sista gången jag stötte på ämnet denna vecka, utan Gud knackade på min axel igen. Detta då jag hamnade i en konversation där en person delade tydliga sverigedemokratiska argument mot att Sverige ska ta in flyktingar. Såsom att det kostar pengar, och att pengarna som flyktingar kostar, istället kan göra bättre nytta på de länder som är utsatta. Och varje argument som jag hörde från denna ytterst belasta person, kunde jag koppla till att ”vi” här i Sverige behöver ta hand om oss själva, och behöver lägga ”våra pengar” på att förbättra ”vår säkerhet” för ”vårt land”. Det lät nästan på den personen som att vi stod inför en stor ekonomisk eller annan slags kris i stil med ”när kriget eller krisen kommer-broschyerna vi fått i brevlådan. Men var är denna så kallade kris går det att fråga sig? Frågade jag. Jag fick inget svar.

För sist jag kollade, så hade jag nämligen mat hemma. Jag känner ingen vad jag vet som riskerar att svälta ihjäl. Vi är inte i krig. Vi är bland de bästa länderna i världen på att värna om miljön. Himlen verkar inte hålla på att falla ner över jorden. Solen existerar fortfarande. Det går att dricka vatten ur kranen. Och så vidare. Givetvis finns det *massor* av problem, vilket det finns i varje samhälle. Men jag kan inte förstå hur det kan komma sig att så många *frikyrkliga kristna* medvetet eller omedvetet sväljer propagandan från vissa partier. Så låt oss nu göra lite

bibelläsning ur Nya testamentet för att påminna oss om det budskap som evangeliet kommer med, som vi har kallats att sprida. Denna läsning sedan kanske kan hjälpa oss på vägen förstå vem som kommer in i Guds rike.

Jak 2:8–9

⁸Om ni uppfyller budet som regerar över hela lagen, det som enligt skriften lyder: *Du skall älska din nästa som dig själv*, då gör ni rätt. ⁹Men om ni gör skillnad på människor begår ni synd, och lagen stämplar er som överträdare.

Detta med lagen, kan vi givetvis fråga oss hur vi ska ställa oss till. Låt oss därför gå vidare till Paulus.

Gal 5:13–15

¹³För ni kallades då till frihet, bröder och systrar. Inte bara [kallade till] frihet vid *ett* tillfälle, [och vid *ett annat*] till köttet — utan istället [har ni kallats till att] tjäna varandra med hjälp av kärleken!

¹⁴För hela lagen har fullföljts i ett enda bud: i att *du ska älska din granne som dig själv*.

¹⁵Men ifall ni skadar och utnyttjar varandra — fattar ni verkligen inte? Ni skulle till slut förgöras genom varandra!

Här är det översatt ”granne” istället för nästa, vilket alltså är synonymt med ”nästa”. Vilket är värt att komma ihåg.

Joh 13:34–35

³⁴Ett nytt bud ger jag er: att ni skall älska varandra. *Så som jag har älskat er skall också ni älska varandra.* ³⁵Alla skall förstå att ni är mina lärjungar om ni visar varandra kärlek.”

Detta ”varandra”, handlar inte utifrån min tolkning bara om att lärjungarna ska älska andra lärjungar, utan även Gud, liksom andra.

Matt 22:34–37

³⁴När fariseerna fick höra hur han hade gjort saddukeerna svarslösa samlades de, ³⁵och för att sätta honom på prov frågade en av dem, en laglär: ³⁶”Mästare, vilket är det största budet i lagen?” ³⁷Han svarade honom: *”Du skall älska Herren, din Gud, med hela ditt*

hjärta och med hela din själ och med hela ditt förstånd. ³⁸Detta är det största och första budet. ³⁹Sedan kommer ett av samma slag: *Du skall älska din nästa som dig själv.* ⁴⁰På dessa båda bud vilar hela lagen och profeterna.”

Börjar det bli lite tjatigt det där om att vi ska älska varandra? För det är lite meningen...

Mark 12:28–34

²⁸En av de skriftlärda som hörde dem diskutera märkte hur väl Jesus svarade och kom fram och frågade honom: ”Vilket är det viktigaste budet av alla?” ²⁹Jesus svarade: ”Viktigast är detta: Hör, Israel, Herren, vår Gud, är den ende Herren, ³⁰och *du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta, av hela din själ, av hela ditt förstånd och av hela din kraft.* ³¹Sedan kommer detta: *Du skall älska din nästa som dig själv.* Något större bud än dessa finns inte.” ³²Den skriftlärde sade: ”Du har rätt, mästare! Det är som du säger: han är den ende, det finns ingen annan än han. ³³Att älska honom av hela sitt hjärta, av hela sitt förstånd och av hela sin kraft och att älska sin nästa som sig själv, det är mer än alla brännoffer och andra offer.” ³⁴När Jesus hörde att mannen svarade klokt sade han: ”Du har inte långt till Guds rike.” Sedan vågade ingen fråga honom mera.

Till sist, har vi Lukas, i en välbekant berättelse, som jag tror berättar väldigt bra, mycket om vad Guds rike innebär.

Luk 22:25–36

²⁵En laglörd som ville sätta honom på prov reste sig och sade: ”Mästare, vad skall jag göra för att vinna evigt liv?” ²⁶Jesus sade: ”Vad står det i lagen? Hur lyder orden?” ²⁷Han svarade: ”*Du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta och med hela din själ och med hela din kraft och med hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv.*” ²⁸Jesus sade: ”Det är rätt. Gör det, så får du leva.”

²⁹För att visa att han var rättfärdig sade mannen till Jesus: ”Och vem är min nästa?” ³⁰På den frågan svarade Jesus: ”En man var på väg från Jerusalem ner till Jeriko och blev överfallen av rövare. De slet av honom kläderna och misshandlade honom, och sedan försvann de och lät honom ligga där halvdöd. ³¹En präst råkade komma samma väg, och när han såg mannen vek han åt sidan och gick förbi. ³²På samma sätt med en levit som kom till platsen; när han såg honom vek han åt sidan och gick förbi. ³³Men en samarier

som var på resa kom och fick se honom ligga där, och han fylldes av medlidande. ³⁴Han gick fram och hällde olja och vin på såren och förband dem. Sedan lyfte han upp honom på sin åsna, förde honom till ett värdshus och skötte om honom. ³⁵Nästa dag tog han fram två denarer och gav åt värden och sade: 'Sköt om honom, och kostar det mer skall jag betala dig på återvägen.' ³⁶Vilken av dessa tre tycker du var den överfallne mannens nästa?" ³⁷Han svarade: "Den som visade honom barmhärtighet." Då sade Jesus: "Gå du och gör som han!"

Så, låt oss nu fråga oss: vilka är det som egentligen är inbjudna till Guds rike?

Först vill jag säga att jag tror att skrifterna speglar att Guds rike är detsamma som himmelriket. Men att Guds rike är något som existerar samtidigt både på himlen och på jorden, såsom vi ber i Herrens bön: såsom i himlen så och på jorden. När Guds rike på jorden bryter fram genom oss, bryter därför en del av himlen fram här på jorden. På samma sätt kan vi uppleva *smaken* av Jesu himmelska festmåltid redan här på jorden. Inte bara i nattvarden, men genom att *uppleva* och *leva i Guds kärlek*.

När det kommer till liknelsen om mästaren och slaven, är det kanske inte sällan vi som är slavar. Vi är inte sällan slavar åt att jaga efter saker, popularitet, pengar och bekvämlighet, till den grad att vi glömmer bort det mest centrala i Jesu budskap. Guds rike och dess innebörd. Inte förrän den rika herren över huset slutar bry sig om sitt eget, tackar han ja till den inbjudan till Guds rike som han, och var och en av oss redan har fått. Men alla är inte rika män som har massor att ge — men vi kan ofta ändå göra *något*. Vi kan försöka göra val i livet, som inte bara gynnar oss själva. Vi kan försöka låta oss vägledas av kärlek, istället för missgynnsamhet och hat. Vi kan försöka stå upp för de utsatta, istället för att ignorera dem eller göra dem illa. Vi kan försöka låta medmänsklighet väga tyngre än vår plånbok. Men kanske mest av allt, måste vi kunna förlåta oss själva och varandra när vi inte når ända fram. Ladda om batterierna. Låta oss fyllas återigen av helig Ande, och fortsätta kampen för riket, dit *var och en* är inbjuden vare sig vi gillar det eller inte. Inte minst utsatta, flyktingar, hemlösa, sjuka och fattiga.

För Guds rike är kraft av kärlek, förlåtelse, tröst och barmhärtighet.

I Guds rike finns därför ingenting som heter ras, hudfärg, språk, gränser, krig, fiender, eller skiljemurar. Utan istället kärlek, förlåtelse och glädje. När vi här och nu kämpar för varje människas rätt att älskas, förlåtas och glädjas, så kämpar vi därför för Guds rike, och befinner oss i det. När vi lägger oss själva åt sidan, för att detta ska komma ett litet steg närmare att uppfyllas, så kämpar vi för Guds rike, och befinner oss i det. När vi stannar upp, och lyssnar till

Gud, för att höra Guds röst för att vägledas, så kan vi uppleva Guds rikets kraft inom oss. Vi kan känna smaken av Jesu festmåltid.

Jesu bud är radikalt och genomgående över hela Nya testamentet, och är djupt sammankopplat med Guds rike. Det handlar om att älska Gud, oss själva och den granne som vi har (bland annat) framför oss, samtidigt som vi är medvetna om att Gud alltid älskar oss tillbaka. Som nu när vi sitter i bänkarna. Det handlar att vi ska kunna urskilja varandras närhet och åtminstone *tänka* ”jag älskar dig för att du är människa, och du är värd allt”. I vilket ”varandra” samtidigt är något mer och större än bara vi här inne. Vem än vår granne är, vill Gud att vi ska försöka älska. För det som händer då, är att vi låter Gud älska genom oss. Jag tror att detta var något som Gud ville säga genom mig idag. Att ni alla är så väldigt, väldigt, väldigt älskade. Låt oss nu till sist be och öppna våra hjärtan i viljan att ge den kärleken vidare.

Gud, tack för att du fyller våra liv i din kärlek. Tack för att du visat dig på jorden, för att kunna påminna oss om vad kampen för rättvisa innebär för ditt rike. Låt oss förbli och vara dina heliga, genom att låta din Ande uppfylla våra inren. Låta vår själ förenas med din, så att vi kan fortsätta kämpa för ditt rike med *din* kraft, och inte bara vår egen. Jesus, ge styrka åt oss som är svaga och trötta. Ge friskhet och glädje för oss som är sjuka och i sorg. Gud vi ber för att du ska fylla våra liv med nåd och barmhärtighet, och att vi vägleds i att ge nåd och barmhärtighet vidare till vem som än behöver den. Gud vi ber för politiker och missledda människor, för att de ska hitta tillbaka till din sanning, som du bjudit in varje människa till redan innan vi har blivit födda. Låt din sanning uppfylla vår värld. Låt vår värld fullkomnas i ditt rike, såsom det fullkomnas i himlen. Låt din himmel öppnas och låt ditt rike bryta fram — genom oss och i oss. Låt oss tillsammans med hela mänskligheten få dela av vår rikedom med dig och varandra, så att ingen någonsin igen behöver hungra eller törsta ihjäl. Befria din mänsklighet från krig och elände. Befria våra hjärtan från falska begär. Fyll våra hjärtan med din sanning och din renhet. Rena våra inren med ditt rikets förlåtande kraft, så att vi var dag på nytt kan hitta kraft för en ny början i dig. Låt oss så vara dina sändebud, in i världen, med Din glädje. Din nåd. Din förlåtelse. Din barmhärtighet. Din kärlek. Din kraft. Din heliga Ande — Jesus Kristus du är vår Gud och vår befriare, i evigheters evighet. Amen